

Ξενοφώντας Ἑλληνικά, Β', 21-23: Ἡ παράδοση των Ἀθηνῶν, σελ. 71.

[21] [Θηραμένης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρέσβεις ἐπανεφέρουν ταῦτα εἰς τὰς

Ἀθήνας]. [εἰσιόντας δ' αὐτοὺς ὄχλος περιεχεῖτο πολὺς, φοβούμενοι] (μὴ

Δ. ΕΝΔΟΙΑΣΤΙΚΗ ως αντικείμενο
στο φοβούμενοι

απρόσωπο
ρήμα

υποκείμενο απρ.
ρ. ενεχώρει

ἄπρακτοι ἤκοιεν). [οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μέλλειν διὰ τὸ πλῆθος τῶν

Δ. ΠΛΑΓΙΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΗ ως
αντικείμενο στο απήγγελλον

ἀπολλυμένων τῷ λιμῷ.] [22] [Τῇ δὲ ὑστεραία ἀπήγγελλον οἱ πρέσβεις] (ἐφ' οἷς οἱ

Λακεδαιμόνιοι ποιοῖντο τὴν εἰρήνην). [προηγόρει δὲ αὐτῶν Θηραμένης, λέγων]

Δ. ΕΙΔΙΚΗ ως
αντικείμενο στο
λέγων

απρόσωπο
ρήμα

υποκειμ.
στο ρ. χρή

υποκείμενο
στο ρ. χρή

αιτιολογική μετοχή,
γενική απόλυτη

(ὥς χρη πείθεσθαι Λακεδαιμονίοις καὶ τὰ τεῖχη περιαιρεῖν). [Ἀντιπόντων δέ

ΥΠΟΚ. ΣΤΟ
ΑΝΤΙΠΟΝΤΩΝ

αιτιολογική μετοχή,
γενική απόλυτη

απρόσωπο
ρήμα

υποκειμ.
απρ. ρ. ἔδοξε

τινῶν αὐτῶ, πολὺ δὲ πλειόνων συνεπαινεσάντων, ἔδοξε δέχεσθαι τὴν εἰρήνην.]

[23] [Μετὰ δὲ ταῦτα Λύσανδρός τε κατέπλει εἰς τὸν Πειραιᾶ] [καὶ οἱ φυγάδες

κατήσαν] [καὶ τὰ τεῖχη κατέσκαπτον ὑπ' αὐλητρίδων πολλῇ προθυμίᾳ,

αιτιολογική μετοχή, ενν. υποκείμενό
της οι φυγάδες/οι Λακεδαιμόνιοι

ΥΠΟΚ. ΣΤΟ
ἄρχειν

αντικ. στο
νομίζοντες

νομίζοντες ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῇ Ἑλλάδι ἄρχειν τῆς ἐλευθερίας].

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ἀπόλλυμαι = χάνομαι, καταστρέφομαι, πείθομαι τινί = υπακούω σε κάποιον
δοκεῖ (απρόσωπο ρήμα) τινί + απαρέμφατο: φαίνεται καλό σε κάποιον να...,
αποφασίζει κάποιος να...